

קָצֵרִי בַּיְדֹוי, וַפְתָקִין עֲשָׂרָה
נְטִיל בְּגִינְתָּא דַעַדְן
לְאַתְקָנָא אֶרְעָא עַל גּוֹפִיהָן
דְצִדְיקִיא.

אמָר לֵיה אֶלְיעֹזֶר בֶּרִי חַמִּית
הַוִּית יְתִיר מִמְלָאָכָא קְדִישָׁא
דַעַלְמָא, בְּעָשָׂרָה אַתְבָּרִי,
בְּעָשָׂרָה אַתְנָהִיג. בְּעָשָׂרָה
בְּרִסְיִיא קְדִישָׁא, בְּעָשָׂרָה
אוֹרִיְתָא, הוּא בְּעָשָׂרָה
מִטְלָנוֹי, בְּעָשָׂרָה עַלְמִין
עַלְאִין (בְּעָשָׂרָה) וְחַד עַלְאָה עַל
בְּלָא בְּרִיךְ הוּא.

וְאִימָא לְדֹ מְלָה דַעַתְּה
דַמְאָרִי דַמְתַגְנִיתָא הַוָּה בְּהָאִי
מָה בְּתִיב וַיְקַח הַעַבֶד עֲשָׂרָה
גִמְלִים מְגַמְלִי אַדְנִיו וַיְלַךְ.
אָמָר לֵיה רַבִּי זְבִינָא
לְפִסְוקָא דָא, אָבֵל וּכְל טוֹב
אַדְנִיו בַּיְדוֹ מְהוּ. אָמָר לֵיה
הַוָּה שְׁמִيه דַמְאָרִיה דָאַזְוֵיל
גַבִּי לְאַעֲלָא לֵיה וּלְאַנְהָנָא
(וְלְאַגְגָנָא) לֵיה, אָמָר דָא וְכָא
הַוָּה בַּשְׁמֵי בְּקָרְבוֹ.

תְּנַן אָמָר רַבִּי אַבְהָוָה תָא חַווִּי,

דָאַסְתָּפֵל בְּצִפְצּוֹפּוֹי דַעֲופִי
אַמְאִי אַקְרִי בְּחַשׁ. אָמָר לוֹ
דְהָא מְהַהְוָא סְטַרָא קְאַתִּי
דְרוֹתָה מְסָבָא שְׁרִיאָא עַל
הַהְוָא עַוְפָא (דף קכט ע"א) וְאַודְע
מְלִין בְּעַלְמָא. וּכְלָ רַוִּיח
מְסָבָא בְּנַחַשׁ אַתְדַבְּקָו
וְאִתְיַין לְעַלְמָא וְלִיתְ מְאַז
דִיְשַׁתְזִיב מְגִיה בְּעַלְמָא,
דְהָא אִיהֵי אַשְׁתַּפְחָה עַם
כָּלָא, עַד זְמָנָא דְזָמִין
קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַעֲבָרָא
לִיה מְעַלְמָא כִּמְה דָאַתָּמָר
דְכַתְּבִיב, (ישעיה ס"ה) בְּלֻע הַמֹּות
לְבָצָח וּמְחָה יְיָ אֱלֹהִים דְמַעַה
מְעַל כָּל פְנִים וְגוּ. וּכְתִיב,
(זכריה יא) וְאֵת רַוַּת הַטְמָאָה
אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ וְגוּ.
רַבִּי יְהִידָה אָמָר, אַבְרָהָם
יִדְע בְּהָהִיא מְעַרְתָּא
סִימָנָא, וְלִבְיהֵה וּרְעוֹתִיהֵה תִּמְןָן

מן דידע שמיה על בורייה,
ידע דהוא ושמיה חדר הוא,
קודשא בריך הוא ושמיה
חר דכתיב, (בריה ז) יי' אחד
ונגו (בלהו) בלומר השם והוא
אחד.

אמר רבי אבא אית
לאסתכלא בפרשタ דאן:
ויברך הגמלים מהווין לעיר
אל באר הפימים. אמר רבי
אבא מהווין לעיר, בא הוא
בי קברי. אל באר הפימים,
דתניא הנכבדים בbatis
קברי אתם שנשאו וננתנו
בתורה, דהא תנן בשכננס
אדם לאברה מה דשאלו ליה
תחילה אם קבע עתים
להורה דכתיב, (ישעה לו)
והיה אמינה עתה וגנו.
ובשיצא אין דין (לקיקם)
להקיקם בתקלה.

אמר רבי אבא לעת ערבות
זהו יום שני שהוא ערבות
השבת שאנו הזמן לקיקם
מתייא, מי משמע דתנן
שיטא אלף שני הוי

תוה, בגין דמקדמת דגנא
על לתמן וחמא לאדם
וחיה טמירין תמן. ומגנא היה
ידע האינו היה. אלא חמא
דיוקניה, ואסתכל ואטפתה
ליה חד פתחא דגנטא דען
תמן וההוא דיוקנא לאדם
הוה קאים לגביה.

ותא חזי כל מאן דאסתכל
בדיוקנא לאדם לא
אשרתויב לעלמין ממיתה,
 בגין דהא בשעתא דבר נש
אסתכל מעולם חמי ליה
לאדם ובזהו זמנא מית.
אבל אברהם אסתכל ביה
וחמא דיוקניה ואטקיים,
והמא נהורא הנהור
במערתא וחד שרגא דליק,
כדין תאיב אברהם דיוריה
בזהו אתר, ולבייה
ורעوتיה היה תהה פדר
במערתא.

עלמא, והוא אלף הששי
שהוא סיום הכל, והיינו
לעת ערב, זמן סיום הכל.
לעת צאת השוואות, אלו
הם תלמידי חכמים
השוואים מימיה של תורה
שהוא עת ליצאת ולחתנער
מן העפר.

ו אמר רבי אבא עוד יש
לדעת רתנו אותן
המתעטקים לדעת את
בוזראם בעולם הזה ונשمرת
בתשלומה לעולם הבא זכו
ליצאת משבויות הנשמה
הולד לדעת מי הוא נופה
 ממש ומאי הוא. הנה אנכי
נצב על עין הרים אף על גב
ש תלמיד חכם הוא הולך
אחר התשלום, דכתיב ויהי
העלמה היוצאת לשאוב
ו אמרתי אליה השקני נא
מעט מים מכחך אמר לו
רמו ידיתו ממה שהשנה.
و אמרה אליו גם אתה שתה,
אף אתה עבד (במושג במוני)

תא חזי, השטא אברהם
בחכמה עבד בזמן
דtabע קברא לשרה, דהא
כד Tabע לא Tabע למערתא
בזהו זמנה, ולא אמר
דברי לאתפרשא מפייה.
אלא אמר, לנו לי אחוות
קבר עמכם ואקברה מתי
מלפנינו. ואיתימא שלא היה
עפרון תמן. תמן היה,
דכתיב ועפרון יושב בתוך
בני חת, ואברהם לא אמר
לייה בה היא שעתא כלום.
אלא מה דאמר לו, אמר
במה דכתיב וידבר
אל בני חת וגוי. וכי סלקא
דעתה ד אברהם בעא
לאתקברא בגיןיה בין
מסabin או דתאותיה היה
עמהון, אלא בחכמה עבד.
וילפינן (דף קכו ע"ב) אורח

וְלֹא נִתְחַלֵּפֶת לִי (על) יְדִיעָתְךָ
בַּיְדִיעָתוֹ שֶׁל מָקוֹם בְּרוּךְ
הוּא, וְצִרְיךָ אַתָּה לְהַשִּׁיג
שָׁאַתָּה נִבְרָא בָּמוֹנִי.

וְגַם לְגַמְלִיךְ אֲשֶׁר, בְּלוּמָר
יְדִיעָת הַשְׁגַתִּי שֶׁלֹּא הַשִּׁינוּ
סִיעָתְךָ, וַיַּדְעָתִי בַּי מִעְלָה יִשְׁלַׁחְתָּ
לִי) עַלְיךָ וְהַיָּאךְ נִבְרָא אַתָּה
מִזְיוֹן הַבְּתוּן אֲצֶלֶךָ. אִם הוּא
אָוֹמֵר סִימְנוּ זֶה יְהִי מִסּוּר
בַּיָּדִי עַל כָּל דִּבְרִים אַלְוָן,
וְאַדְעַ שְׁהִיא הָאֲשָׁה הוּא
הַגּוֹף מִאוֹתָה הַגְּשָׁמָה
הַשְׁבֹועָה שַׁהֲשִׁיבְעַנִי
וַיְהִי הוּא טָרֵם בָּלָה לְדִבָר
וְנוּ. רַبִּי יִצְחָק אָמֵר רַבִּי
יְהוֹדָה בְּעוֹד שְׁבֵל הַעֲנִינִים
הוּא רֹצֶחֶת לְנַפּוֹת עַל הַגּוֹף,
מַאי בְּתִיב וְהַגָּה רַבְקָה
יָוֹצָאת, זֶה הַגּוֹף קָדוֹשׁ
שְׁנַת עַסְק בְּדָבְרֵי תֹּרְהָה
וּבְתָת גּוֹפוֹ לְהַשִּׁיג וְלַדְעַת
אֶת קוֹנוֹ. אֲשֶׁר יַלְדָה
לְבָתּוֹאָל, אָמֵר רַב יְהוֹדָה
בְּתוֹ שֶׁל אָל. בֶּן מְלָבָה, בֶּן

אַרְעָא הַכָּא בְּמֵה דְעַבְדָּ
אֶבְרָהָם, דְהָא בְּגִין
דְתַאֲבַתִּיה וַרְעֹוֹתִיה הַוָּה
בְּהַהְיָה מַעֲרָתָא, אֲפָעָל גַּב
דְתַהְוָה תִּמְןָן, לֹא בְּעָא
לִמְשָׁאַל לִיה מִיד הַהְוָא
רַעֲוֹתָא דְתַהְוָה לִיה בְּמַעֲרָתָא,
וְשָׁאַיל בְּקַדְמִיתָא מַה דָּלָא
אֲצֶטְרִיךְ לִיה לְאַגְּנוֹן אַחֲרָנִין
וְלֹא לְעַפְרוֹן.

כִּיּוֹן דָאָמַרְגָּו לִיה קְמִי
עַפְרוֹן שְׁמַעַנוּ אַדְנִי
נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוּכָנוּ
וְגוּ. מַה בְּתִיב וְעַפְרוֹן יִשְׁבָּ
בְּתוֹךְ בְּגִי חַת. יִשְׁבָּ בְּתִיב,
מִשְׁירֹותָא דְמַלְיָן דָאָמַר
אֶבְרָהָם תִּמְןָן הַוָּה. כְּדִין אָמַר
שְׁמַעַנוּ וְפָגַעַ לִי בְּעַפְרוֹן
בְּנֵצֶח וַיַּתֵּן לִי אֶת מַעֲרָת
הַמְּכֻפָּלה אֲשֶׁר לוֹ וְגוּ. וְאֵי
תִּמְאָ בְּגִין יִקְרָא דִילִי יִתְיַיר

**מִלְבָה שֶׁל עַזְלָם. אִשָּׂת נְחוֹר
אֲחֵי אָבָרָהָם. חֶבְרָת הַשְׁכָל
גּוֹף שֶׁגְדַבֵּק בַּשְׁכָל וְהִיא אֲחֵ
הַגְּשָׁמָה. וּבְדָה עַל שְׁבָטָה,
מִשְׁאָה הַחֲכָמָה עַלְיהָ.**

**מִפְּיַצְבָּה אָנָּא עֲבֵיד דָּלָא
רְעִינָא בְּכֹה בְּתוֹכָכֶם בְּגַיְן
לְאַתְקְבָרָא בְּיַצְבָּה דְּרְעִינָא
בְּכֹה בְּגַיְן דָּלָא אַתְפְּרֵש
מִפְּיַצְבָּה.**

רַבִּי אֶלְעֹזֶר אָמַר בְשֻׁעַת אֶת
אֶבְרָהָם דָעַל בְמִעֲרַת אֵיכָה עַל
דָהוּה רְהִיט אֶבְתָּרִיה דְהַהֲנוֹא
עֲגָלָא דְכִתְיב וְאֶל הַבָּקָר רַץ
אֶבְרָהָם וְגוֹ. וְהַהֲנוֹא בֶן בָקָר
עֲרָק עַד הַהֲנוֹא מִעֲרַת אֶת
עַל אֶבְתָּרִיה וְחַמָּא מֵה
דְחַמָּא.

תו בגין דאיה צלי כל
יומא יומא והוה נפיק
עד ההוא חקל דתוה סליק
ריחין על אין, וחמא בהורא
דגביפיק מגו מערתא וצלי^ו
תמן, ותמן מליל עמיה
CONDSEA בריך הנו, ובגין כה

קַוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עוֹשָׂה
מְחִילוֹת פֶּתַח הָאָרֶץ וְהָם
מִתְגַּלְגֵּלים וְהוֹלְכִים לְאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל הַדָּא הוּא דְבַתִּיבָּה,
(ישעה כו) וְאָרֶץ רְפָאִים תְּפִילָה.
אמָר רַבִּי יִצְחָק גַּבְרִיאָל,
מוֹלִיךְ אֹתָם לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל,
מִנָּא לְזָנָה דְבַתִּיבָּה, (בראשית כד)
הַתְּלִבִּי עִם הָאִישׁ הַזָּהָר,
וּכְתִיבָּה הַתָּם (הניאל ט) וְהָאִישׁ
גַּבְרִיאָל. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי מַאי
דְבַתִּיבָּה וּלְרַבְקָה אָח וְשָׁמוֹ
לְבָנָן. אָמָר רַבִּי יִצְחָק אֵין יָצַר
הַרְעָבָטָל מִן הָעוֹלָם, אֲף עַל
פִּי שְׁכָלוּ לֹא נִמְצָא קַצְחוֹ
נִמְצָא.

תֵא חָנוּי, בְּתִחְלָה בְּשָׁהִיה
מוֹטָל בְּעוֹלָם הַזָּהָר נִקְרָא
לוֹט, לְעוֹלָם הַבָּא (יבדל) יִבְטָל
מִן הָעוֹלָם, אֲבָל (לעתייד לְבָא)
לֹא בּוֹלֵו, וּנִקְרָא לְבָנָן לֹא
מִנּוֹל בְּבָרָא שׂוֹנָה אֲלָא
כְּמַאוֹ דְסַחִי מִנּוֹלוֹ. לְבָנָן
לִמְאי אַצְטְרִיךְ. אָמָר רַבִּי
שְׁמַעוֹן לְמַעַבָּד פְּרִיה וּרְבִיה

בַּעֲאַלְיהָ, דְתַאֲוַתִּיהָ הַזָּהָר
בְּהַהְוָא אַתְרַתְּ פְּדִירָה.
וְאֵי תִּימָא אֵי הַכִּי אַמְאִי
לֹא בַּעֲאַלְיהָ לְהַזָּהָר
הַשְׁתָּא, בְּגִין דָלָא יִשְׁגַּחֲוָן
עַלְיהָ הַוְאֵיל וְלֹא אַצְטְרִיךְ
לִיהָ. הַשְׁתָּא דְאַצְטְרִיךְ לִיהָ,
אָמָר, הַא שְׁעַתָּא לִמְתַבָּע
לִיהָ.

תֵא חָנוּי, אֵי עַפְרוֹן הַזָּהָר
בְּמַעַרְתָּא מַה דְתַהְוָה חָמֵי
אַבְרָהָם בָּה, לֹא יִזְבִּין לְהָ
לְעַלְמָין. אַלְא וְדָא לֹא חָמָא
בָּה וְלֹא כְלָום, דְהָא לִית
מַלְהָ אַתְגָּלִיא אַלְא
לִמְאִירִיה, וּבְגִין כֵּה לְאַבְרָהָם
אַתְגָּלִיא וְלֹא לַעַפְרוֹן.
לְאַבְרָהָם אַתְגָּלִיא דִילִיה
הַזָּהָר, (דף קכח ע"א) לַעַפְרוֹן לֹא
הַזָּהָר אַתְגָּלִיא לִיהָ דָלָא הַזָּהָר
לִיהָ חֻולְקָא בֵּיהָ. וּבְגִין כֵּה

אצטראיך, הדאמר רבי שמעון אמר אין יוצר הארץ נמצא, פריה ורביה אין מצוי.

תא שמע כיון שהגוף נבנה ועומד בקיומו, מי בתיב וישלחו את רבקה אחותם וננו. מי חי ואת מניקתה, זה במחנהה. רבי יצחק אמר זה במחנהה.

רבי אבחו פתח בהאי קרא (שיר השירים ד) אני מלכונן בלה אני מלכונן TABAI ונו, אמר רבי אבחו כיון שהגוף נבנה על קיומו ו מביאין אותו לקבל נשמה לארץ ישראל, הנשמה ממתנת אליו וויצאת לקרותו במה דאית אמר ויצא יצחק לשוח בשדה. הדא הוא דכתיב אני מלכונן בלה. זו היא הנשמה. תשורי בראש אמנה, היינו דכתיב וישא עיניו וירא.

אמר רבי יהודה אם היא הנשמה, תינה אברהם

לא אתגלי לעפרון כלום, ולא הוה חממי אלא חשובא, ועל דא זבין לה.

ומה שלא תבע אברהם בקדמיתא דייזבין ליה זבין, הדא אברהם לא קאמיר אלא ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו וגוו. בכסף מלא יתגנה לי וגוו, ואיה אמר השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה וגוו. בגין דכלא הוה מאיס עלייה לעפרון דלא ידע מה היה.

ותא חזוי, כד עאל אברהם במערתא בקדמיתא, חממא תפון בהזרא, ואתרמי עפרא קמיה, ואתגלי ליה תריין קברין אדחבי אסתלק אדם בדיוקניה וחמא ליה לאברהם ותמייך, ובייה (זהה)

בדק אמרון, אבל יצחק מהו.
אמר רבי אבاهו הא חבריא
אמרו דעכשיו אתקרי יצחק
על שם חדוותא שניאה
dbeعلמא.

אמר רבי אבاهו בתקלה
נקראת הנשמה אברם
והגוף שרה, עכשיו נקראת
הנשמה יצחק והגוף רבקה.
תנו במתניתין, אמר רבי
שמעון ארבעים שנה קודם
קיים הגוף ממתנתה הנשמה
לגוף הארץ ישראל. באיזה
מקום במקומו המקדש.

אמר רבי אבاهו תא חוו,
ויקח את רבקה ותהי לו
לאשה ויאחבה וינחם יצחק
אחרי אמו. אהוב לאותו
הגוף וממתנתם עמו, והוא עת
לשחוק והחרודה בעולם.

אמר רבי יהודה לא כל
פרשתא דא אתברר לנו,
אבל לא יכילנא למניע
מהו:

כלום, והשתא מה דהוה טמיר קם ואסתליך וכדין
קם פלא בגמואשי.

ידע אברהם דתמן (הה) הוא
זמין לאתקברא.
אמר ליה אברהם, במטו
מינעה, קוסטרא קטיר
אית הכא. אמר ליה קודשא
בריך הוא טרמי הכא
ומההוא זמנה עד השטא
אטטמנא בגילדא דקירותא
עד דאתית אנת בעלמא,
השתא מפואן ואילך הא
קיומה לי ולעלמא היה
בגינעה.

חמי מה כתיב ויקם השדה
והמערה אשר בו,
קיימה ממיש היה ליה מה
دلآل היה ליה עד השטא.
רבי אבא אמר ויקם השדה,
ודאי קימה ממיש דקם
ואסתלק קימה דאברהם
בגין דעד השטא לא אתחו
תמן כלום, והשתא מה דהוה טמיר קם ואסתליך וכדין

**אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן בְּשֻׁעַטָּא דַעֲלָל אַבְרָהָם בְּמַעֲרַתָּא
וְאַעֲילָ שָׂרָה תִּמְזֵן, קָמוּ אָדָם וְחַווֹה וְלֹא קִבְּלוּ
לְאַתְקִבְּרָא תִּמְזֵן, אָמְרוּ וַמָּה אָבִן בְּכַסּוֹפָא קִמְּיִ קִידְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּהַהוּא עַלְמָא בְּגִין הַהוּא הַוּבָא דְגַרְיִמְנָא
וְהַשְׁתָּא יִתּוֹסֵף לְזָן כְּסֻופָּא אַחֲרָא מִקְּמִי עַזְבָּדִין טְבִין
דְּבָכוֹ.**

**אמָר אַבְרָהָם הָא אָנָא זְמִינָה קִמְּיִ קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּגִינְךָ דְלֹא תְכַסֵּיף קִמְּיה לְעַלְמָין. מִיד וְאַחֲרִיכָן
קִבְּרָ אַבְרָהָם אֶת (דף קכח ע"ב) שָׂרָה אַשְׁתָּו, מַאי וְאַחֲרִיכָן.
בְּתַר דְקִבְּיל אַבְרָהָם עַלְיהָ מֶלֶה דָא.**

**אָדָם עַל בְּדוּכְתִּיה חַווֹה לֹא עָלָת, עַד דְקִרְיב אַבְרָהָם
וְאַעֲילָ לְהָלְגָבִי אָדָם וְקִבְּיל לְהָבִגְנִיה, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב וְאַחֲרִיכָן קִבְּרָ אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אַשְׁתָּו, לְשָׂרָה
לֹא פָתִיב אֶלָּא אֶת שָׂרָה לְאַסְגָּאָה חַווֹה, וּכְדִין אַתִּיְשָׁבוּ
בְּדוּכְתִּיהוּ כְּדָקָא יָאָות, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ב) אֱלֹהָ
תוֹלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם, וְתַבִּינוּ בְּאַבְרָהָם.
תוֹלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ דָא אָדָם וְחַווֹה. אֱלֹהָ הַשָּׁמִים
וְהָאָרֶץ לֹא פָתִיב, אֶלָּא תֹולְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ וְלֹא
תוֹלְדוֹת בָּר נְשָׁה. וְאַיְנוּן אַתְקִיְימָו בְּגִינְיה דְאַבְרָהָם. וּמְנָא
לְזָן דְאַתְקִיְימָו בְּגִינְיה דְאַבְרָהָם. דְכַתִּיב וַיָּקָם הַשְׁדָה
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוּ לְאַבְרָהָם. וְעַד דְאַתָּא אַבְרָהָם לֹא
אַתְקִיְימָו אָדָם וְחַווֹה בְּדוּכְתִּיהוּ בְּהַהוּא עַלְמָא.**

רַבִּי אֶלְעֹזֶר שָׁאֵיל לְרַבִּי שְׁמֻעוֹן אֲבוֹי, אמר **הָא'** מערתא לאו איהו כפילתא, דהא כתיב מערת המכפלת, וקרא קרי לה לבר מערת שדה המכפלת, מכפלת קא קרי ליה לשדה.

אמר ליה בכி קاري ליה מערת המכפלת במא דאת אמר ויתון לי את מערת המכפלת, אבל ודאי חיך לאו מערתא איהו מכפלת. ולאו שדה אקרי מכפלת, אלא הא שדה ומערתא על שום מכפלת אקרונ שדה המכפלת ודאי ולא מערתא, דהא מערתא בשדה איה, וההוא שדה קאים במלחה אחרא.

תא חזי, ירושלם כל ארעה דישראל אתכפל תחotta. ואיה קיימת לעילא ותתא, בגונא דא ירושלם לעילא ירושלם לחתטא, אחידא לעילא ואחידא לחתטא, ירושלם לעילא אחידת בתרעין סטרין לעילא ותתא (ירושלם לחתטא אחידת בתרעין סטרין לעילא ותתא) ובגין כך כפילתא היא.

ועל דא הא שדה מה היא כפילתא איהו דביה שרייא. בגונא דא כתיב פריח שדה אשר ברכו יי לעילא (דף ג' כתט ע"א) ותתא, ובגין כך שדה המכפלת ודאי ולא שדה כפול.

תו רוא דמלחה שדה המכפלת ודאי, מאן מכפלת, ה' דבשמא קדיישא דאייה מכפלת. וכלה קיימת כחד,

ובגיניה קאמיר באורה סתים ה' מכפללה דלא הו' בשמא
קדישא את אחרא מכפללה בר אליה.

ואף על גב למערתא כפלתא תוה ודי דאי דאייה מערתא
גו מערתא, אבל על שום אחרא אקרי מערת שדה
המכפללה פמה דאמיר. ואברהם ידע, וכד אמר לבני חת
כפי מלא ואמיר ויתן לי את מערת המכפללה, על שום
דאייה מערתא כפלתא, ואורייתא לא קרי לה אלא
מערת שדה המכפללה בדקא יאות.

וקודשא בריך הוא עבד כלא לאשתכח האי עלמא
כגונא דלעילא, ולאתדקא דא בדא, למאי יקריה
לעילא ותתא. זפהה חולקיהון דצדיקיא דקודשא בריך
היא אתרעי בהו בהאי עלמא ובעלמא דאתמי:

מדרש הנעלם

ויזוף אברהם ויקח אש
ושמה קטורה. ולשקליא
דרעתא כל פרשתא דא
ליסתורין.

בד אתה רב דימי, אמר,
האי פרשתא דא שמענא
ולא אדרברנא, אמרו העלאין
תקיפין לא זמניה לנו לא
ונגע מא נימא. קם רב
יהודה ואמר ממתיבתא

ו אברהם זkan בא ביום ווי
ברך את אברהם
בכל. רבבי יהודה פתח (מלחים
ס) אשרי תבחר ותקרב ישכן
חצרים, האי קרא (צד ע"ב)
אטמר, אבל זפהה הוא בר
בש דאורחו אתשرون קמי
קודשא בריך הוא ואיה
אתרעי ביה לקרבא ליה
לגביה.

דְּחַבְּרָנָא מֵאַרְיִ מַתְנִיתָא
גַּלְיאָ.

קָמוּ וְאָזְלוּ הוּא וְרַבִּי יִיסָּא
וְרַבִּי חַיָּא, אֲשֶׁר חָחוֹת לְרַבִּי
אַלְעֹזֵר בָּרַבִּי שְׁמֻעוֹן וְהַוָּה
מְגַלְּהָ רְזִין דְּתַפְּילִין. עַלְוָה
קְמִיה וְאָמְרוּ בַּמְאִי אַתְעַסְּק
מַר. אָמַר לוֹן טַעַמָּא
דְּתַפְּילִין אָמִינָא, דְּהָא וּפְאָה
הָוָה בָּר נְשָׁה דְּמַנְחָה תַּפְּילִין
וַיְדַע טַעַמָּא דִידָהָג.

אָמְרוּ אֵי נִיחָא קְמִיה דָמָר
לִימָא לוֹן מְלָה. אָמְרוּ
שְׁמַעַנָּא מַאֲבוֹד דְּקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוָה בְּרַחִימָוּ סְגִיאָה
דְּהָוָה לִיה עַם יִשְׂרָאֵל אָמַר
לוֹן לְמַעַבֵּד לִיה בֵּי מַשְׁבָּנָא
בְּגֻנוֹנָא דְּרַתִּיבָא עַלְאָה
דְּלָעִילָא וַיִּתְיַהֵרְיָה עַמְהֹן
הָאָהָרָה דְּבַתִּיבָ, (שמות כ)
וַעֲשָׂוּ לִי מִקְדֵּשׁ וְשִׁבְגָּתִי
בְּתוֹכָם. וְשְׁמַעַנָּא מַאֲבוֹד
דְּהָכָא סְתִים טַעַמָּא דְּתַפְּילִין
בְּהָאִי פְּסוֹקָא.
אָמַר לִיה תָּא חַיָּי, בְּגֻנוֹנָא

תָּא חַיָּי, אֶבְרָהָם אַתְקָרִיב
לְגַבְיָה וְתַאֲוְבָתִיה
דִּילִיה הָוָה כָּל יוֹמָי בְּהָאִי,
וְלֹא אַתְקָרִיב אֶבְרָהָם בְּיוֹמָא
חַדָּא אוֹ בְּזָמָנָא חַדָּא, אֶלָּא
עַזְבָּדוֹ קָרִיבָו לִיה בְּכָל
יוֹמָי מַדְרָגָא לְדַרָּגָא, עַד
דְּאִסְתָּלָק בְּדַרָּגוֹי.

כֵּד הָוָה סִיב וְעַל בְּדַרְגֵּין
עַלְאַיִן כְּפָקָא חַיָּי
דְּכַתִּיב וְאֶבְרָהָם זָקָן, וַיְכִדֵּין
בָּא בִּימִים בְּאַיּוֹן יוֹמִין
עַלְאַיִן בְּאַיּוֹן יוֹמִין יַדְיעָן
בְּרֹזָא דְּמַהְיָמָנוֹתָא. וַיְיַבְךְ
אֶת אֶבְרָהָם בְּכָל. דְּמַתְפָּן
בְּפָקִין כָּל בְּרַכָּאָן וְכָל טִיבָּא.
זָפָאַיִן אַיּוֹן מִאֲרִיהוֹן
דְּתַשְׁוָבָה דְּהָא
בְּשַׁעַתָּא חַדָּא בְּיוֹמָא חַדָּא
בְּרַגְעָא חַדָּא (דף קכט ע"ב) קָרִיבִין
לְגַבְיָי קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָה, מָה

עלְאָה אֲתַעֲבֵד מִקְדֵּשׁ בְּרַתִּיכּוֹ קָדִישִׁין, וּבֶתֶר בֵּן אָשָׁרִי קָודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא דִּירִיה עַמְּהוֹן, בְּעַנְיִנְאָדָא, וּבְגַנוֹּנָא דָא אֲתַעֲרוֹ חַבְרִיאָ מָאָרִי מְתַנִּיתָא בְּטֻמָּא דְתַפְלִין, לְמַהְיוֹן הַהוּא נְבָרָא דְוַגְּמָא דְרַתִּיכּוֹ עַלְאיָן, רַתִּיכּא תַּתָּאָה רַתִּיכּא עַלְאָה, לְמַיְתִּי מְלֻכּוֹתָא דִּילִיה וּשְׂרִי דִּירִיה עַלְוִיה. וְתַגִּינָן אֵיתָ בֵּיהֶן רַזְוֵן עַלְאיָן וּדְוַגְּמִיהָן, וְאֵיתָ בֵּיהֶן תַּלְתָּה רַתִּיכּוֹ, הַוְגָםְתָה עַלְאיָן קָדִישִׁין רַזְוֵן דְתַלְתָה אֲתוֹתָא דְשָׁמָהּן קָדִישִׁי, עַלְמַיִן תַּלְתָה, רַתִּיכּוֹن תַּלְתָה אֲתוֹתָא, אַרְבָּע פְּרִשְׁוֹתָא שְׁלִיטָה עַל אַרְבָּע, וּעַל בָּהָרָזָן דְשִׁין דְתַלְתָה בְּתַרְזִין, וּשְׁיַׁן דְאַרְבָּע בְּתַרְזִין, תַּלְתָה מְלֻכִּין שְׁלִיטִין בְּגַנְפָא תְּפִילִין עַלְוִי קָודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְעַילָא, אַלְיָן תְּפִילִין דְרִישָׁא, תְּפִילִין דְדָרוֹעָא אַרְבָּע פְּרִשְׁיָן.

דְלָא הוּה הַכִּי אֲפִילּוֹ לְצַדְיקִים גִּמְירִים דְאַתְקָרִיבָו גַּבְיָ קָודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּכָמָה שְׁנִין. אֲבָרָהָם לֹא עַל בְּאַינְנוּ יוֹמִין עַלְאיָין עַד דְהֹוה סִיב כָּמָה דְאַתְמָר. וּכְנֵ דָוד דְכַתִּיב (מלכים א א) וְהַמֶּלֶךְ דָוד זָקָן בָּא בִּימִים. אֲבָל מְאַרְיָה דְתַשּׁוֹבָה מִיד עַל וְאַתְדַּבְקָ בְּיַה בְּקִידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא.

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר תְּבִינָן אֶתְר דְמְאַרְיָהוֹן דְתַשּׁוֹבָה קִיְמִי בַּיָּה, בְּהַהְוָא עַלְמָא, צַדְיקִים גִּמְירִים לִיתְ לֹזֶן רְשֹׁוֹ לְקִיְמָא בַּיָּה, בְּגִין דְאַינְנוּ קְרִיבִין לְמַלְכָא יְתִיר מְפַלְּהָג, וְאַינְנוּ מְשַׁכִּי עַלְיִיהוּ בְּרַעֲוָתָא דְלָבָא יְתִיר וּבְחִילָא סְגִיא לְאַתְקָרְבָא לְמַלְפָא.

לְבָא רְכִיב דּוֹגֶם אֲדָתֵיכָא
תַּתָּא וַתַּתָּא רְכִיב. עוֹד
תַּגְנִין דָא רְכִיבָא דְּרוֹעָא
לְתַתָּא. וְלְבָא רְכִיב, דּוֹגֶם
דְּאֵידָו לְתַתָּא וְאַתְמִסְרוֹן
בִּידֵיה לְאַעֲלָה לוֹן בֶּל חִילִי
שְׁמִיא, כֵךְ לְבָא הוּא רְכִיב
לְתַתָּא וְאַתְמִסְרוֹן בִּידָיו בֶל
אֲבָרִי גּוֹפָא.

וְעַילָא מִנְיָה אַרְבָּע פְּרִשְׁיָין
עַל מוֹחָא דְּרִישָׁא אֵיתָו, אַבָּל
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלִיטָא
עַלְאָה מְלָכָא מְכֻלָּא. (וּרְוחָ)
וּרְזָא דְּחַכְמָתָא דָא, הוּא
בְּגֻנוֹנָא דְּמִקְדָּשָׁא דְּכַתִּיב
וְעַשָּׂה בְּרוֹב אַחֲרָם קָצָה מוֹחָא
וּבְרוֹב אַחֲרָם קָצָה. וְעַלְיָהוּ
הַיּוֹרִיה דְּמָלָכָא בְּאַרְבָּע
אַתְמוֹן תְּרִין רְתִיבִין.

וּבְהָאִי גּוֹנָנָא לְבָא וּמוֹחָא,
לְבָא מִבָּאָן וּמוֹחָא מִבָּאָן
וְעַלְיָהוּ מִדּוֹרִיה דְּקוֹדֶשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּאַרְבָּע (ד"א
אַרְבָּע) פְּרִשְׁיָין. אָמָר רַבִּי
אַלְעֹזֶר מִבָּאָן וְלֹהֲלָאָה רַזִּי

תָא חֹזֵי, כִּמֵּה אֲתָרִין
מַתּוֹקְגִּין לִיהְיָה לְקוֹדֶשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּהַהְוָא עַלְמָא,
וּבְכַלְחָהוּ בֵּי מַזְבֵּחַ לְזֹן
לְצִדְיקִים. כָּל חַד וְחַד לְפּוֹם
דְּרִגִּיה בְּדַקָּא חֹזֵי לִיהְיָה.

כְּתִיב, (תְּהִלִּים ס"ז) אֲשֶׁר
תִּבְחַר וַתִּקְרַב יִשְׁכַּן
חַצְרִיךְ, דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
קָרִיב לְזֹן לְגַבִּיה דְּסַלְקִין
אַיִןּוּן גְּשֻׁמְתִּין מַתָּתָא
לְעַילָא וְלְאַתְאָחָדָא
בְּאַחֲסְנָתִיהָן דְּאַתְקַבְּנָן לְהָגָן.
יִשְׁכַּן חַצְרִיךְ, אַלְיָן אֲתָרִין
וּדְرָגִין לְבָר, וּמְאַן אַיִן,
כִּמֵּא דָאת אָמֵר (זְכָרִיה ג') וְגַתְתִּי
לְךָ מְהֻלְכִים בֵּין הַעֲוֹמְדִים
הָאֱלֹהָה. וְהָאִי הוּא דְּרָגָא בֵּין
קָדְשִׁין עַלְאַיִן.
וּמְאַן דּוֹפָאַיִן לְדָרְגָא דָא,
אַיִןּוּן שְׁלִיחָן דְּמָאָרִי

דכתרי אתה ואפרשיין
בגופיהו ורצוותיהון.
הלה למשה מסני ורמיין
דלהון ארגלי וטעמא דבלא
ברתלת עשר מבילן (הרחקמי).
אמר רבי יהודה אלמלא לא
אתינה אלא ביד רוא דא
די. אמרו ליה ובאה חולקה
לעלמא דאתה דבל רוי לא
אנים לה. אמרו ליה אתינה
קמיה דמר למגרא רוא
דהאי פסוקא ויוסף אברהם
וינח אשה ושם קטוורה.
אמר פירושא דהאי פסוקא
במה דגלו חברנא מארי
מתניתין, דבר נשמה יתי
בההוא גופה קדישא דילה,
הא מיליא הוא על חיוביא
היקומון ויבשرون עובדין
ויתנו להו מזיא יקרה דיליה
הינגדוון ויתובין וינוון
וכותא שלימתא.
ובך חמא שלמה דא היה
סני (ד"א תורה סני) ואמר
(קהלת ח) ובין ראיתי רשעים

עלמא כאינון מלאכין
ועבדין שליחותא תדר
ברעותא דמאריהון, בגין
דאlein (אתקדשו) תדר בקדושה
ולא אסתאבו. בגונא דא
מאן דאסטאב בהאי עלמא
אייה משיך עלייה רווח
מסאבות, וכד נפק נשמה
מגיה מסאיבין ליה ומדורייה
בין איינון מסאיבין ואליין
איינון מזיקין דעלמא. כמה
דאתמשך בר נש גרמיה
בהאי עלמא הבי הוא
מדורייה ואתמשך בההוא
עלמא (נת וαιינון רווח מסאיבין ליה
ואעלין ליה לגיהנם).

תא חוי מאן דאתקדש
ובtier גרמיה בהאי
עלמא דלא אסתאב.
מדורייה בההוא עלמא בין
איינון קדישין (דף קל ע"א) עלאיין

קִבְуֹרִים וּבָאוּ וּמִקּוּם קָדוֹשׁ יְהִלְכוּ, שִׁיבָּאוּ וַיְהִיוּ מִקּוּם קָדוֹשׁ. וְתַגְנִין

אמֶר רַבִּי אֲבָא אָמֶר רַבִּי יְוָחָנָן בְּתִיב, (ירמיה ג') הַיְהִפְךְ בּוֹשֵׁי עָרוֹן וְנִמְרֵחַ בְּרַבְרַתְיוֹ, כִּכְדֵּחַ רְשָׁעִים שֶׁלֹּא זָכוּ לְשׁוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלַהֲקִטֵּר מְעֻשִׂים טֹובִים לְעוֹלָם, לֹא יַקְטִירוּ בְּעוֹלָם הַבָּא. רָאָה מָה בְּתִיב וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיַּקְחֵחַ אֲשֶׁר, וַיָּרֹצֵחַ לְעָשֹׂות לָהּם נְשָׁמָה לְגֻפָּם וּלְקָרְבָּם בְּתִשְׁוֹבָה, כְּמَا דָאָתָה אָמֶר וְאֵת הַגֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשָׂו בְּחַרְןָן. אָמֶר רַבִּי אַלְעֹזֵר הָא חֹוי, מָה בְּתִיב וְתַלְדֵר לוֹ אֵת זָמְרָן וְאֵת יַקְשָׁן, הַרְבָּה מְעֻשִׂים רָעִים עד שְׁגָרְשִׁים מִן הָעוֹלָם דְּבַתִּיב וַיְשַׁלְּחֵם מִעַל יִצְחָק בָּנוֹ. וְעַלְיָהֶם נִאָמֶר (וניאיל יב) וּרְבִים מִישְׁנֵי אַדְמָת עַפְרֵק יִקְיָצְוּ וְגֹו, וְעַל הָאַחֲרִים נִאָמֶר וְהַמְשִׁבְּלִים יִזְהִירוּ בְּזָהָר הַרְקִיעַ וְגֹו.

וְעַבְדֵּין שְׁלִיחֹתָא תִּדְיר, וְאֵלֵין קִיְּמִי בְּחַצְרָה בְּמָא דָאָת אָמֶר, (שמות כז) אֶת חַצְרָה הַמְשִׁבָּן.

וְאֵית אַחֲרָבִין דָאִינְנוּ לִגּוּ יִתְיר, דָלָאו אִינְנוּ בְּחַצְרָה אֶלָּא בְּבִיתָא בְּמָא דָאָת אָמֶר, (תהלים סה) נְשָׁבָעָה בְּטוּב בִּיתָךְ. אָמֶר דָוד נְשָׁבָעָה בְּטוּב בִּיתָךְ, כִּיּוֹן דָאָמֶר יִשְׁפָּן חַצְרִיךְ, אַמְּאי בְּתִיב נְשָׁבָעָה בְּטוּב בִּיתָךְ, יִשְׁבָּע בְּטוּב בִּיתָךְ מִיבָּעִי לֵיהֶ פְּמָה דְכַתִּיב יִשְׁפָּן. אֶלָּא הָא תִּגְיִנְן לִית יִשְׁיבָה בְּעִזְרָה אֶלָּא לְמַלְכֵי בֵּית דָוד בְּלַחֲזִידִיהָ.

וְאֵית אַתְר לְחַסִּידִי עַלְיוֹנִין דַעַיְילִי לִגּוּ, וּמְאי אִינְנוּ, פְּדַכְתִּיב, (במדבר ג) וְהַחֲנוּמִים לְפָנֵי הַמְשִׁבָּן קָדְמָה

אמֶר רַבִ יְהוֹדָה הָאִי מִשְׁמָעָ
עַל פְּרִשְׁתָא, וּמִשְׁמָעָ דָאוֹתָו
זָמָן (נִקְרָא) (ס"א אָבָד) עַבְדָ שֵׁם
(הַנְּשָׁמָה) אֶבְרָהָם, וּבָמָקוֹמוֹ
נִקְרָאת יִצְחָק בְּדַקְאָמָרָן,
הָדָא הוּא דְבָתִיב וַיְהִי אַחֲרֵי
מוֹת אֶבְרָהָם וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים
אֶת יִצְחָק בֶּןָו, וַיֵּשֶׁב יִצְחָק
עַם בָּאָר לְחֵי רָאִי. עַם יִדְיעָת
הָחֵי שֶׁהָיא חֵי הַעוֹלָמִים
לִדְעָת וְלַהֲשִׁיג מַה שָׁלָא
הַשִּׁיג בַּעוֹלָם הַזֶּה הָדָא הוּא
דְבָתִיב, (ישועה יא) כִּי מְלָאָה
הָאָרֶץ דַעַת אֹתָהּ יְיָ, (עד בָאָן
מִדְרָשׁ הַגְּנָעָלִם)

לִפְנֵי אַהֲלָ מִזְעָד מִזְרָחָה
מִשָּׁה וְאַהֲרֹן וּבְנֵיו וְגוּ.
וּכְמָה מִדּוֹרִין עַל מִדּוֹרִין
וּבְהָרָיִן עַל בְּהָרָיִן מִתְפִרְשָׁן
בְּהָהָרִא עַלְמָא, וְכֹל תַּדְ
אֲכִסִּיף מִגְהֹרָא דְחַבְרִיה,
כִּמְהָ דְעֻזְבָּדִין אֲתִפְרָשָׁן
בְּהָאֵי עַלְמָא הַכִּי נִמְיִ דּוֹכְתִּין
וּבְהָרָיִן מִתְפִרְשָׁן בְּהָהָרִא
עַלְמָא.

וְתַא חֹזֵי הָא אַתְמָר דְאַפְיָלוּ
בְּהָאֵי עַלְמָא כְּדָ בָר
בְּשׁ בָּאִים עַל עַרְסִיה,

וּבְשָׁמָתִין אַצְטְרִיכָו לְאַתְשׁוֹטְטָא בְּעַלְמָא וּנְפָקָו מְגֹו
גּוֹפָא, לֹאו כָל נְשָׁמָתָא וּבְשָׁמָתָא סְלִקָא וּשְׂטִיא לְמַחְזֵי
בְּיַקְרָבָר אַפְיִ דְעַתִּיק יוֹמִין, אַלְא כִּמְא דְאַתְמִשִּיךְ תְּדִיר
וּכְפּוּמָ עַזְבָּדִי הַכִּי בְשָׁמָתִיה סְלִקָא.

אֵי אַסְתָּאָב אֲיָהו בָּאִים וּבְשָׁמָתָא נְפָקָא וְכֹל אַיְנוֹן רַוְחַין
מִסְאָבִין נְקָטִין לָהּ וְאַתְדִּבְקָת בָּהּ בָּאַיְנוֹן דְרָגִין
תַּתְאִין דְשְׂטִיאִין בְּעַלְמָא וָאַיְנוֹן מְזִדְעֵין לָהּ מְלִין דָאַיְנוֹן
קְרִיבִין לְמִיתִי בְּעַלְמָא, וְלִזְמַנִּין דְמְזַדְעֵין לָהּ מְלִין בְּדִיבָן
וְחִיְיכָן בָּה וְהָא אַוְקָמוֹת.

וְאֵי זָכֵי בֶּר נְשָׁכֵד אֲיוֹנָא, וּבְשְׁמַתִּיה סְלָקָא אַזְלָא
וּשְׁטִיא וּבְקָעָא בֵּין אַלְיָן רֻוחָן מַסְאָבִין, וּבְלָהו
מַכְרִיזָין וּאַמְרִין, פְּפָנוֹן אַתְּרָ פְּפָנוֹן, לְאוֹ דָא מַסְטְּרָגָא,
וְאֵהִי סְלָקָא בֵּין אַינְנוּן קְדִישָׁין וּמוֹדָעִי לְהָ מַלְהָ חַדָּא
דְּקָשָׁוֹט.

וּכְדָ בְּחַתָּא כָּל אַינְנוּן חַבְילִין טְרִיקִין בְּעָאָן לְאַתְקָרְבָּא
בְּהַדָּה לְמַגְדָּעָה הָהִיא מַלְהָ, וּאַינְנוּן מוֹדָעִין לְהָ מַלְיָן
אַחֲרָגִין, וְהָהִיא מַלְהָ דְּגַטְלָא גּוֹ אַינְנוּן קְדִישָׁין בֵּין אַינְנוּן
אַחֲרָגִין אֲיוֹנָה כְּעַבְרָא גּוֹ תִּבְנָא. וְהָאִי (בָּאָן אַיְזָה
(דף קל ע"ב)

דוּכִי יִתְיַיר בָּעוֹד דָּאַיְהוּ קָאִים וּנְשָׁמְתָא קִיּוּמָא בְּהָאִי עַלְמָא.

כְּגַוּגָא דָא כְּדָ נְפָקִין נְשָׁמְתִין מַגְופָא מִהָאִי עַלְמָא,
בְּעָאָן לְסְלָקָא, וּכְמָה תְּרַעֵין חַבְילִי טְהִירִין
קִיּוּמִי, וְאֵי אַינְנוּן מַסְטְּרִיָּהוּ כְּלָהוּ אַחֲדִין בָּהָוּ בְּאַינְנוּן
נְפָשָׁאָן וּמְסָרִי לְזָוַן בִּידָא דְּדוֹמָה לְאַעַלָּא לְזָוַן בְּגִיהָנָם.
וּלְבַתָּר סְלָקָנוֹ וְאַחֲדָנוֹ בָּהָוּ וְאַינְנוּן בְּטָלִי לְהָזָוָן וּמְכַרְזִי בָּהָוּ
אַלְיָן אַינְנוּן דְּעַבְרוֹ עַל פְּקָנְדִי דְּמַאְרִיחָוּן, וּבָנָן
שְׁטִיעָן בְּכָל עַלְמָא. וּלְבַתָּר מַהְהָרִי לְהָוּ לְגִיהָנָם, וּבָנָן עד
תְּרִיסָר יְרָחִי. לְבַתָּר תְּרִיסָר יְרָחִי מַשְׁתְּכָבִי בְּהָהָוָא אַתְּרָ
דְּאַתְּחָזִי לְזָוָן. אַינְנוּן נְשָׁמְתִין דְּזָכוֹרָ סְלָקִי לְעַילָּא בְּמָה
דְּאַתְּמָר וּזְכָאן בְּדוּכְתִּיהָוּ.

תָּא חִזֵּי, זְכָאן אַינְנוּן צְדִיקִיא דְּאַתְּגָבִיאוּ לְהָוּ בְּמָה טְבִין

לה הוא עלמא, ולית אטר פנימה בכל אינון כאינון
דיידע רוא דמארהון וידע לאתדבקא בהו בכל יומא,
על אלין כתיב, (ישעה ס) עין לא ראתה אללים זולתך,
יעשה למחפה לו.

מאי למחפה לו, פما דעת אמר (איוב ל) חפה את איוב
בדברים. ואלין אינון דדחקין למלחה דחכמתא,
ודייקין לה, ומחקאנן לה למנדע ברירה דמלחה,
ואשתמודעא למארהון, אלין אינון דמארהון משtabach
בהון בכל יומא, אלין אינון דעתאלין בין עלאין קדישין,
ואלין עאלין כל תרעד דלעילא ולית מאן דימחי בידהון,
זפאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דעת.

טא חזי, אברהם עאל למנדע ולאתדבקא במאריה
פדקא יאות לבתר דאקדים עובדי בקדמתא,
וזכה באינון יומין עלאין, ואתברך מארט דכל ברקאנ
בפקי מתמן, כתיב ווי ברך את אברהם הכל. Mai בכל.
אתר דבירה דלא פסקי מימוי לעלמין.

אמר רבינו חייא טא חזי, דאברהם לא בעא לאתערבא
בגשי עלמא ולאתדבקא בשאר עמין עובדי
כוכבים ומזרות, בגין דבש"יא דשאר עמין עובדי
עובדת כוכבים ומזרות אינון סאBIN לגורנייהו ולאינון
דמתדבקין בהון, בגין דכד אברהם ידע חכמתא, ידע

עֲקָרָא וְשֶׁרֶשָׁא וְמֵאָן אָתָר נְפָקִי וְשְׂטִיעִין רֹוחִי מִסְאָבִין
בְּעַלְמָא, וְעַל דָּא אָמֵי לְעַבְדִּיה דָּלָא יִסְבֵּט אַתְּתָא לְבָרִיה
מִשְׁאָר עַמִּין.

רַבִּי יִצְחָק פָּתָח וְאָמַר, (קהלת יב) וַיֵּשֶׁב הַעֲפָר עַל הָאָרֶץ
כְּשַׁהְיָה וְהַרְיוֹת תְּשׁוֹב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּתָנָה. תָּא
חוּזֵי, כִּד בְּרָא קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, נִטְלָעֲפִירִיה
מִאָתָר דְּמִקְדְּשָׁא, וּבְנָה גּוֹפִיה מִאָרְבָּע סְטְרִין דְּעַלְמָא,
דְּכָלָהו יַהֲבו לֵיה חִילָּא, לְבָתָר אַתְּרָק עַלְיהָ רֹוחָא דְּחִי
כְּמَا דָאָת אָמַר, (בראשית ב) וַיַּפְחֵב אֶפְיוֹ נִשְׁמָת חִיִּים וְגּוֹ
לְבָתָר קָם וַיַּדְעַדָּא יְהִוָּה מַעַילָּא וְתָתָא, וְכַדֵּין אַתְּדַבֵּק וַיַּדְעַ
חַכְמָה עַלְהָה.

כְּגַ�וּנוֹא דָא כָּל בָּר נִשְׁדָעַמָּא אִיהוּ כָּלִיל מַעַילָּא
וְתָתָא, וְכָל אַיְנוֹן דִּידְעֵין לְאַתְּקָדְשָׁא בְּהָאִ
עַלְמָא כְּדַקָּא יָאָות, כִּד אָוְלִידוּ בָּר, מִשְׁכִּין עַלְיהָ רֹוחָ
קְדִישָׁא מִאָתָר דָּכֵל קְדִישֵּׁי נְפָקִין מִבְּיַה, וְאַלְיַן אַקְרָיוֹן
בְּגִין לְקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּגֻפָּא אַתְּעַבֵּיד בְּקָדוֹשָׁה
כְּדַקָּא יָאָות, הַכִּי נִמְיַי יַהֲבִין לֵיהָ רֹוחָא מִאָתָר עַלְהָה
קְדִישָׁא כְּדַקָּא חִזֵּי וְהָא אַתְּמַר.

תָּא חִזֵּי, בְּשַׁעַתָּא דְּזָמִין בָּר נִשְׁלָמֵי חַוְשָׁבָן עַזְבָּדוֹי
עַד לֹא יַפּוֹק מַעַלְמָא, הַהֲוָא יוֹמָא, יוֹמָא דְּחַוְשָׁבָן
אִיהָו, דְּגֻפָּא וְנִשְׁמָתָא יַהֲבִי חַוְשָׁבָן. לְבָתָר נִשְׁמָתָא

אתפרשה מיגינה, וגופא TAB לא רעה, וכלא TAB לא תריה דאתנשב מתמן זהא אוקמיה, עד זמנא קודשא בריך הווא זמין לאחיה מתיא כלא גביזו קמיה.

וההוא גופא ממש זההיא נשmeta ממש זמין קודשא בריך הווא לאtab לעלמא פמלךדים ולחדתא אנפי עלמא חדא הוא דכתיב, (ישעיה ב) ייחיו מתקיך נבלתי קומון. זההיא נשmeta ממש גביזא קמיה קודשא בריך הויא ותבת לאתרה כפום ארחה כמא דאת אמר והרוח תשוב אל האלים אשר נתנה. ולזמנא דזמין קודשא בריך הוא לאחיה מתיא, זמין איהו לאראקה טלא מרישיה עלייהו, ובזהויא טלא יקומוں כלא מעפרא.

חדא הוא דכתיב, (ישעיה ב) כי טל אורות טלה. מאי טל אורות, אורות ממש מאינון בהוריין דלעילא דבhone זמין לאראקה חיין לעלמא, בגין דאלגנא (ד"ה קלא נ"א) דחיי ריק חיין דלא פסקין לעלמין, חדא השטא פסקין בגין דהא חייא בישא שלטה ואתפסי סיהרא. בגין כב"ז יכול פסקין מימי וחייב לא שלטין בעלמא בדקאיאות.

ובזהויא זמנא ההוא יצר הרע דאייהו חייא בישא יסתלק מעלמא ויעבר ליה קודשא בריך הווא כמה דאתמר (זכריה יג) ואת רוח הטמאה עבר מ הארץ.